

Шифр УДК

Наталія Львівна Горбач

старший викладач кафедри іноземних мов ХНУВС

Тетяна Михайлівна Кальченко

старший викладач кафедри іноземних мов ХНУВС

ПРОФЕСІЙНА КУЛЬТУРА СПІЛКУВАННЯ КУРСАНТІВ ПРАВООХОРОНЦІВ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Анотація

У статті розглядається необхідність навчання спілкування, основна увага переділяється необхідності якісного навчання співробітників ОВС спілкуванню, а також розглядаються деякі психологічні аспекти спілкування англійською мовою.

Аннотация

В статье рассматривается необходимость обучения общению, основное внимание уделяется необходимости качественного обучения сотрудников ОВД общению, а также рассматриваются некоторые психологические аспекты общения английским языком.

Одним з основних елементів, який дозволяє продуктивно швидко і ефективно навчатися новому, а особливо іноземної мови, є вміння спілкуватися. Спілкування, або комунікація - одна з форм взаємодії людей. В процесі діяльності людині доводиться спілкуватися з іншими людьми. При цьому вони обмінюються інформацією, здійснюють вплив один на іншого, проводять навчання, передачу досвіду. Спілкування є засобом формування і функціонування свідомості.

Спілкування - є процес встановлення і підтримання цілеспрямованого, прямого або опосередкованого тими або іншими засобами контакту між людьми, так чи інакше пов'язаними один з одним в психологічному відношенні. Це специфічний термін і його англійський аналог "communication" не може охопити всі аспекти розуміння цього слова. Так як комунікацією (транслітерація англійського слова) називають технічні засоби зв'язку або вузький специфічний аспект спілкування. В основі ділового спілкування лежить вирішення важливого службового питання, яке відповідальне конкретну справу, що стосується долі людей, матеріальних і фінансових витрат, а нерідко і правових відносин з неприємними наслідками для суб'єктів спілкування.

У переважній кількості випадків спілкування працівника ОВС з іншою людиною це акт поведінки і дій, який здійснюваний для вирішення певних професійних завдань. Його професійні особливості визначаються результатом, який повинен бути досягнутий серед тих якостей які необхідних співробітнику

ОВС, повинні бути такі якості мислення як висока асоціативність, гнучкість, вибірковість пам'яті, здатність передбачати, спостережливість, розвиненість інтуїція і фантазія. Виховання цих якостей можливо через проблемне навчання, ділові ігри, диспути, участь в науково-дослідній роботі. Ділові ігри відіграють велику роль в процесі вивчення будь-якої іноземної мови. Наприклад, при вивченні теми "Робота поліції" на першому курсі Харківського національного університету внутрішніх справ, пропонується ділова гра "Я - поліцейський Громадянської Поліції ООН". Дія гри відбувається на території вигаданого держави Корамбії, де три роки тому стався збройний конфлікт на релігійному ґрунті. Розігрується ситуація опитування свідків і потерпілого. Викладач, теж бере участь в грі, виступає в ролі партнера. Це передбачає психологічну рівність. Здатність бути психологічно рівним необхідна для поліцейського цивільної поліції ООН. При відсутності цієї здатності він навряд чи може виконувати миротворчі завдання і гідно представляти свою країну.

Крім мовної установки, визначається ряд психологічних правил, а саме **Правило передбачливості** в спілкуванні, яке вимагає враховувати наслідки сказаних слів і поведінки в різних ситуаціях спілкування, думати не тільки про те, що сказати, а й як сказати. Помилково сказана фраза, тон, слово можуть серйозно нашкодити спілкуванню, а часом на довгий час зіпсувати відносини між людьми.

Правило авторитету, справедливості і доброзичливості представника влади. Поліцейський - не приватна особа, а представник влади, працівник правової сфери. Йому слід пам'ятати, що в спілкуванні з громадянами він представляє не себе і навіть не тільки свою державу, а Громадянську Поліцію ООН.

Правило діалогічності. Людину, що говорить активно можна легше і краще зрозуміти, отримати необхідну для вирішення питання інформацію, простежити, яку позицію вона займе, яку лінію і тактику розмови почне проводити. Для цього поряд з пропозицією висловитися поліцейському не варто спочатку відразу зачіпати болючі і складні питання, інакше співрозмовник може замкнутися в собі. Краще дати йому кілька хвилин заспокоїтися.

Правило уваги до співрозмовника і до того, що він говорить. Всім своїм виглядом - позою, виразом обличчя і очей, голосом - висловлювати готовність об'єктивно розібратися і допомогти. Неприпустимо займатися чимось іншим, відволікатися на телефонні розмови, демонструвати квапливість і бажання швидше розлучитися з заявником, поглядати весь час на годинник.

Правило активного слухання і підтримки мовної активності громадянина: слухати, вивчати, розуміти, оцінювати. Висловлюючись, людина

не просто повідомляє, але завжди і поводитьься по відношенню до представника влади і предмету розмови.

Домінантою формування курсанта як майбутнього співробітника правоохоронних органів стає особистісний підхід, абсолютне визнання гідності кожної особистості, її права на вибір, власну думку, самотійний вчинок. Змінюються акценти: особистість слухача - не об'єкт формування, а суб'єкт діяльності.